

עינויים בחינוך

במתディון של הפקולטה לחינוך, אוניברסיטת חיפה

חי וחקלאות בישראל?

עורך: אילן גורצאך

בהוצאת הפקולטה לחינוך, אוניברסיטת חיפה

חברי המערכת: ד"ר לילי אורלנד, ד"ר דבי גולדן, ד"ר מיכאל צע, פרופ' רחל הרץ-לזרוביץ, פרופ' עפרה מייזלס

כתובת המערכת: "עינונים בחינוך", הפקולטה לחינוך, אוניברסיטת חיפה, חיפה 31905

ISSN 0793-4637

עיצוב העטיפה: לנה אלנקו
סדר ועימוד: פרדס הוצאה לאור
הדפסה: דפוס איילון, חיפה

2005

על המשתתפים

יונס אבואלהייג'א דוקטורנט בחוג לחינוך אוניברסיטת חיפה. סיים בהצטיינות את התואר השני באוניברסיטת תל-אביב. כתב תזה בנושא "מכלה אקדמית בעיר נצרת".

פרופסור בפקולטה לחינוך, אוניברסיטת חיפה. ראש המכוון לחינוך יהודית וראש תוכנית הלימודים של תלמידי חוץ באוניברסיטת חיפה. פרופסור אלכסנדר שימש שנים ובות כעורך כתב העת *Religious Education* והוא כתב חיבורם רבים בנושאים כלליים בפילוסופיה של החינוך, חינוך היהודי, חינוך אסתטי וחינוך מוסרי.

חנן אלכסנדר

פרופסור בבי"ס למנהל עסקים באוניברסיטה העברית. סיים את הדוקטורט שלו בכלכלת אוניברסיטת ברקליל ולימד כמה שנים באוניברסיטת בראו. בשנים האחרונות פרופ' ברגמן פועל מאד באופן ציבורי וקדמי במיוחד לפני האוניברסיטאות בישראל.

יעקב ברגמן

חיים גורדון הוא פרופ' אמריטוס באוניברסיטה ברגוריוン בנגב. פרופ' גורדון כתב ספרים ומאמרים רבים מאוד, שתורגמו לשפות רבות. חיים גורדון הוא פילוסוף של החינוך והשפעתו ניכרת מאוד במחקר על בובר והמסורת האקזיסטנציאלית. חיים גורדון הוא בין הפילוסופים הבודדים בישראל שהקימו דור של תלמידים וממשיכי-ידך. כאקדמאי גורדון הוא מופת לפילוסוף מעורב ופועל בענייני החברה. בימים אלה הוא מלמד באוניברסיטה הפתוחה בברלין.

חיים גורדון

פילוסוף של החינוך, מלמד בפקולטה לחינוך, אוניברסיטת חיפה. בין ספריו: לקראת חינוך לגותיות; פילוסופיה, פוליטיקה וcheinוך בישראל; אסכולת פרנקפורט וההיסטוריה של הפסיכיזם; *Destroying the Other's Collective Memory*; *Conflicting Philosophies of Education in Israel/Palestine* לפולנית, סרבית, פורטוגזית, ערבית ואנגלית. מעורב מאוד בפעילות הקהילה האקדמית בישראל להגנה על החופש האקדמי ומתנגד חריף למגמת הקפפת האוניברסיטאות להגין השוק.

אלין גורזאב

שרה גורי-רוזנבליט פרופ' שרה גורי-רוזנבליט היא פרופסור חבר במחלקה לחינוך ולפסיכולוגיה באוניברסיטה הפתוחה והייתה ראש המחלקה בין השנים 1997-2002 היא סיימה את לימודי הדוקטורט באוניברסיטת סטנפורד שבקליפורניה ב-1984. פרופ' גורי-רוזנבליט כתבה ספרים ועתורות מאמורים בתחום התמחותה: מחקר השוואתי של מערכות השכלה גבוהה, תכנון מערכות חינוך והכשרות מורים. היא הייתה חברה בכמה ועדות ו גופים בינלאומיים שעסקו במחקר היבטים שונים של החינוך הגבוה. מאז 2003 היא חברה בוועדה המדעית של אירופה וצפון אמריקה במסגרת הפורום של יונסקו לקידום חינוך גבוה, מחקר וידע.

אנדראס גראושקה

פרופ' אנדראס גראושקה הוא מחשובי הפילוסופים הביקורתיים בחינוך והדמות הבולטת ביותר בתחום הпедagogיה הביקורתית בגרמניה. פרופ' גראושקה מעורב מאוד בעיצוב פדגוגיות אלטרנטיביות בחינוך בכלל ובחינוך הגבוה, בפרט. הוא עומד גם בראש הוועדה הצעرتית לעיצוב-חדש של פני ההשכלה הגבוהה בצרפת וכותב על נושאים מגוונים. פרופ' גראושקה מלמד באוניברסיטת פרנקפורט, עומד בראש המכון הפרנקפורטי למחקר חינוכי-ביקורת ועורך כתבה העת *Paedagogische Korrespondenz*.

ニיצה דוידוביץ

ד"ר ניצה דוידוביץ מלמדת במחלקה לחינוך ולמורשת ישראל במלחת יהודה וומרון. חוקת את המכללות האזרחיות ותרומתן לחינוך הגבוה בישראל. עוסקת גם בחינוך לערבים ובהוראת השואה והעמקת הזיהות היהודית.

אורן כהן

ד"ר אורן כהן מרצה בחוג למדיניות ומנהל בחינוך, אוניברסיטת תל-אביב. עוסק בתהליכי כינונה ומוסודה של מערכת ההשכלה הגרמנית בישראל. עבדות הדוקטורט שלו עוסקת בהיסטוריה של האוניברסיטה העברית ובמעבר מישוב למדינה תוך הדגשת המתח שבין האוטונומיה האקדמית המוסדית לבין ההסתגלות להנחיות הפוליטיות.

רות לין

פרופ' לין היא ראש הפקולטה לחינוך באוניברסיטת חיפה. לשעבר ראש המגמה ללימודים נשים. פרסמה מחקרים רבים בסוגיות הסירוב לפקודה ובנושא השואה. בין ספריה *Conscience at War—The Israeli Soldier as a moral Critic* (1996); *Escaping Auschwitz—A Culture of Forgetting* (2004)

קי מנשנפרוינד

סטודנט באוניברסיטת חיפה. בעל תואר ראשון בספרות ובקשרות ותואר שני בהיסטוריה כללית. פרסם שני רומנים: "אקדמיה" (2000) ו"הכובש והכלב" (2004). כיים דוקטורנט בחוג לפילוסופיה ועובד בפילוסופיה של הסוציאולוגיה ובסוציולוגיה של התרבות.

דניאל ספרהון

סטודנט באוניברסיטת תל-אביב. מסיים את לימודי לתואר ראשון בהיסטוריה ובמדעי המדינה. פועל בקהילה הסטודנטים ומרומי הסטודנטים המתנדבים למגמת האינדוסטריאלית של האקדמיה.

יעקב עירם

פרופ' יעקב עירם עומד בראש הקתדרה לערכאים באוניברסיטת בר-אילן. כיהן כיו"ר האגודה הישראלית לחקור החינוך. עוסק גם בחינוך לשלום, בסוציאולוגיה של החינוך ובחוחמים מגוונים אחרים בתחום המחקר החינוכי בארץ ובעולם.

משה צימרמן

פרופ' משה צימרמן הוא מנהל מרכז קובנר להיסטוריה גרמנית באוניברסיטה העברית, ירושלים. בין ספריו האחרונים: *German Past—Israeli Memory* (2000); *Goliaths Falle* (2004).

יאיר צנזר

יאיר צנזר (<http://math.haifa.ac.il/censor.html>) הוא פרופסור-מנחה מניין בחוג למתמטיקה, בפקולטה למדעים והוראות, וראש המרכז למתמטיקה חיישנית וחישוב מדעי, באוניברסיטת חיפה. הוא עוסק באופטימיזציה מתמטית ויישומיה. הוא חבר ויועץ הוועדה הבינ-סנאטית (וב"ס) של האוניברסיטאות להגנה על העצמאות האקדמית מיום הקמתה בשנת 2001 ועד סוף 2004. (<http://www.weizmann.ac.il/isc/index.html>).

אלכס ריינר

ד"ר אלכס ריינר הוא חוקר החינוך הגבוה באוסטרליה ופועל שם מאוד נגד מדיניות הממשלה האוסטרלית ביחס לחינוך הגבוה. מתחזק אתר אינטרנט העוסק בחינוך הגבוה: <http://www.the-funnled-web.com> "The Funnled Web"

אורן רם

ד"ר אורן רם הוא סוציולוג במחלקה למדעי ההתנהגות, אוניברסיטת בן-גוריון. הוא כותב על סוציולוגיה ביקורתית, ויכוח ההיסטוריה, פוטנציאנות, פוטנציאליות, לאומיות, גלובליזציה ועוד. בין ספריו החברה הישראלית – היבטים ביקורתיים; שלטון ההון – עורך עם דני פילק, החברה הישראלית בעידן הגלובלי החברה הישראלית בעידן הגלובלי, (הקבוץ המאוחד 2004); הגלובליזציה של ישראל: מקיורולד בתל אביב, ג'יהאד בירושלים (רסלינג 2005); *The Changing Agenda of Israeli Sociology—Theory; Ideology and Identity; Israelis in Conflict; Identities and Challenges* (Sussex AP, editor, with A. Kemp, D. Newman and O. Yiftachel)

תוכן העניינים

דבר העורך	7
רות לין האקדמיה, או הקצ?	9
חיים גורדון דו"ח מלץ: הרס ההצעות האקדמיות	11
שרה גורי-רוזנבליט אוניברסיטה: מקורותיה האידיאיים והتلמידיות המגוונות	23
משה צימרמן רעיון האוניברסיטה, המדע והמדינה בפרשנויות היסטורית	69
יאיר צנзор ואילן גור-זאב מאבק הקהילה האקדמית על עתיד האקדמיה בישראל הערכות אלטרנטיביות על פועלות "הועדה הבינ-סנאטיבית של האוניברסיטאות להגנה על העצמאות האקדמית"	92
יקי קולינה מנשנפרוינד אוניברסיטה – לשם מה? לקראת מניפסט סטודנטיאלי	110
אורן כהן מוסדות ניהול האוניברסיטאות: מיסוד המודל הדואלי	128
דניאל ספרנדאו סטודנטים ו"המודרניות השנייה" GBT "אופסימיסטי" על הסטודנטים והאוניברסיטה של תל-אביב	169

193

אלין גור-זאב

האקדמיה, מאלתר-התמיד ואפשרותה של משמעותם בעולם פוסט-מודרני

252

אורן רם

מעמד הידע באקדמיה הישראלית

ישעיוו ליבובין, עמותת "בשער" והאתגר הפוסט-מודרני

275

יעקב ברגמן

בירחה זו بلا מנהיג

303

יונס אבו אלהיניא

מדוע טרם הוקמה אוניברסיטה ערבית בישראל?

312

ニチハ ドイドビッシュ ウィカブ ユリム

על פרשת דרכיהם

השפעתן של המכללות האזוריות על מפת ההשכלה הגבוהה בישראל

360

Alex Reisner

A Gresham's Law for Australian Academe

383

Andreas Gruschka

Die aktuelle Modernisierung der Hochschule vor dem

Gericht der Idee der Universität

387

Andreas Gruschka

The politics of modernisation judged by the idea of academic freedom

396

Hanan Alexander

Democracy, Knowledge Growth, and the Education of Citizens

Emerging Trends in the Governance of Israeli Higher Education

397

פתח נושאים

404

פתח שמות

דבר העורך

כתב-העת "עינויים בחינוך" קם לתחייה. התנערותו מבור הגוויות האקדמיות הולכות ומתרבות נגד עינינו לא נתאפשרה אלא בתנאים מיוחדים ביותר. הוא קם לתחייה כדי להזכיר על הגליתה של האידיאה האקדמית ועל התמוססתו של אותו עולם ארוטי אינטלקטואלי של השכלה גבוהה וחינוך אוניברסיטאיים, שהיו יסוד לתקווה ולקדמה הומניסטיות לקרה אופק של חברה נוארה, משוגגת וחופשית. כמעט מיאשת ומחניקה היא המיציאות האינסטרומנטאלית, שאליה נכנס "עינויים בחינוך" במתוכנות החדשה. תהליך הכתתו של כרך מאמרים זה, ולא רק הנسبות שהצדיקו את הוצאת לאור, מהווים רקוויים לחופש האקדמי; רקוויים לחזון השגב האנושי על דרך חי ההגות החופשית, העיון הדיאלוגי והמחקר היצירתי האותנטי. תהליך התיעוש, האנטי-אינטלקטואליזם, ה הפרטה והמסחר של האוניברסיטאות, שאותו חוקר ומעירך הכרך הנוכחי לא נשארו בחיבור ידים לנוכח התגבשותו של אוסף מאמרים זה, העוסק בשאלת "האם אנו עומדים נוכח קץ האקדמיה?" הcppft האוניברסיטאות להגין השוק הפכה לעובדת חיים בעלת נוכחות עזה, שהתפרצתה לא ידעה רחמים וכמובן שלא נאלמה דום בשעריו של כרך זה של "עינויים בחינוך".

כתב-העת הופך בזו לסדרת ספרי מאמרים, שלא ערכם של החוקרים והעינויים שבה, אלא הצלחתה בשוק הסחורות הקפיטליסטי תקבע אם יקצבו לה חיים ובאי לו תנאים. הפיכת כתבת-העת בספר מאמרים משקפת את השתלבותו במנגנון הייצור הקפיטליסטי, שאמת-המידה העליונה לגביו היא הריטינג והשורה התחתונה בחשבון הבנק. המעתק הוא גם מעתק אתי: לא בחופש אקדמי המובטח על-ידי מסורת ביקורתית-אחראית מצויד בעט העורך, אלא בחירות ממין אחר; חירות שマルקל השוק. הגענו לכך שתנאי יסוד לעצם הוצאת לאור של כתבת-העת הוא כישרונו של העורך לגייס בכוחות עצמו מימון בשוק בתור ים חופשי; בה-בעת, אין בכך כדי להבטיח לא את החופש האקדמי המסורי ואף לא את עצמאותו כקבלן עצמאי בעריכת כתבת-העת. במרחב האקדמי אין ההפרטה

מלואה ביתר עצמאות, או בהתפתחות האחוריות של החוקרים כאינטלקטואליסטים-יוצרים ומעורבים, אלא דווקא בשכלול הcpfתם לשילטה ריכוזית ובהעמתה חSHIPתם לגחמות מבניות ולמניפולציות אקראיות.

בתנאים אלו הופך כת "עינויים בחינוך" לכתב-עת ביןלאומי ובמסגרתו יראודאור גם כרכים באנגלית, שיופצו ברוחבי העולם האקדמי שלו. רב-תחומיות, ביינ-תחומיות, ריבוי אוריינטציות ומסורת אינטלקטואליות ומחקרים יהוו נקודת-מוצא לעבודתנו. שפות אקדמיות שונות ומסורת יRibות יזמננו כדי לבמה זו לשם ערכית דיוון אינטלקטואלי בעל פרופיל ציבורי רחב בשאלות התייאוריה והפרקטיקה של החינוך. הבטחנו לעצמנו להעמידו בחזית העולמית של כתבי-העת האקדמיים ויש בדעתנו לעשות ככל יכולתנו כדי למשם הבטחה זו.

חידוש הוצאת-லאור של כתבי-עת זה, התאפשר הודות ליוזמתה של פרופ' רות לין, דיקן הפקולטה לחינוך באוניברסיטת חיפה, שהזמין אותי לעורך את "עינויים בחינוך" והבטיחה לי עצמאות ותמייה בהחלת Shinoyim וcheidושים רדיילים. אני מבקש לנצל במה זו כדי להודות לה על האמון שנתנה בי ובמערכת "עינויים בחינוך".

ברצוני להודות בהזדמנות זו למתרדים הרבים והטובים, באוניברסיטה ומהווים לגבולותיה, שהתגיסו לעזרת העינויים הללו בפרקטייה ובתיאוריה של החינוך – כדי לאפשר את הוצאת-לאור של ה crank. מקום מיוחד כאן לגב' רוני תורן, עוזרת ההוראה שלי, שהתנדבה לסייע גם כאן בנפש חפצה, ביעילות ובהתמדה.

תרומה מיוחדת במינה תromo חברי המערכת, שגילו התנהגות כמעט בלתי-רצינלית, מבחינת הגיון השיטה האקדמית החדשה, הסכימו להיענות להזמנתי, התגיסו למשימה, עבדו בתנדבות, ללא זאת, והבטיחו את הוצאת-לאור של "קץ האקדמיה בישראל?". מעומק ליבי אני מבקש להודות לד"ר לילי אורלנד-ברק, לד"ר דבי גולדן, לד"ר מיכאל צע, לפروف' רחל הרצל-זרוביץ' ולפרופ' עפרה מיזלס על הרוח הטובה, על המסירות ועל העבודה המשותפת הפורייה והכול-כך נעימה.

תודה גם לתורמים הרבים והטובים, שתמיכתם הכלכלית אפשרה את הוצאת-לאור של crank מאמורים זה.

אלן גור-זאב, עורך

Studies in Education

The End of Israeli Academia?

Editor: Ilan Gur-Ze'ev

Editorial Board: Deborah Golden, Rachel Hertz- Lazarowitz, Michael Katz, Ofra Mayseless, Lily Orland-Barak

Published by the Faculty of Education, University of Haifa, Haifa 31905, Israel

הַיְלָדִים בַּשְׁרָאֵל?

עורק: אילן גורזאכ

בհוצאת הפקולטה לחינוך, אוניברסיטת חיפה

קץ האקדמיה בישראל?

האם עומדים אנו על סף קיצה של מסורת אקדמית בת כשמונה מאות שנים, שאפורה, שיקפה והשגיבה את המזע החדש, האינטלקטואל, הדמוקרטי והחימר ההומניסטי? מיהם ליום אובי האידיאה האקדמית ומהם האינטרסים שלהם? ושם במקום להאבק בה מוטב לחנוג את הטרנספורמציה של האוניברסיטאות בישראל ובחקרים אחרים של הנולוגוס? האם לא נכון יותר להיבלו בתחום הגלובלייזציה הקפיטליסטית, הפורעת ומנכשת את המסורת, הסדרים והיעודים הישנים ומכתבה סדר-יום חדש, תכליתני, שעוניינו החליה גורסת, חסרת מעצרים, של הגיון השוק על כלל הרובדים והמיידים של המציאות האנושי?

כרך מאמרים זה עוסק בשאלות אלו בהקשר ההיסטורי, הפילוסופי, החינוכי והפוליטי, מתוך תשומת לב מיוחדת לחבר ישראל. למצב עלי העיד האוניברסיטאות יש השלכות מידיות על עתיד הדמוקרטיה הישראלית ולא על האפשרויות הטכנו-מדעיות והעתיד הכלכלי של ישראל בלבד. "קץ האקדמיה בישראל?" בוחן מזוזיות שונות ומכונות את הרקע לעימות, את האינטרסים, האידיאולוגיות והכוחות הייררכיים – ואת האלטרנטיבות העומדות על הפרק. משתפים בכרך כמה מהמעורבים המרכזים במאבק וכמה מהבולטים שבחוקרי ההשכלה הנבואה ומהבכירים שבמבקרי התרבות בישראל.

אוניברסיטאות

בהוצאת הפקולטה לחינוך, אוניברסיטת חיפה